

Спорт у повсякденному житті

Леонід Чернов

(Доповідь на зібранні співробітників "Червоного перцю")

Любі товариші!

Один бродячий провінціальний лектор, розповідаючи про шлюб і сім'ю, ошарашив простодушну публіку таким повідомленням:

- Забувши про раціоналізацію, жінка безробітного барабанщика подарувала чоловікові двох жовтенят. Уявіть же собі здивування щасливих батьків, коли в ручках першого спадкоємця вони побачили прекрасний футбольний м'яч і почули солідний басок:

"Оце і єсть славнозвісне життя? А кому б тут, папашо, загнати гол, га?"

А другий, з'являючись на світ, помахав веслом і пронявчав:

"Тут, здається, не тільки яхт-клубу, а й порядної річки нема? Ану, Кіме, допоможи..."

Цей маленький факт ще раз свідчить про небувалий розквіт нашої фізкультурної справи.

Але й досі ще зустрічаються люди, що заперечують величезну користь фізкультурної тренівки у повсякденному житті.

Моє завдання – вщент розбити невір'я скептиків.

1

Темна ніч десь на околиці міста.

Ви проводжаєте додому особу, що позавчора в кіно пекучим поглядом глибоко поранила ваше серце.

З усією красномовністю ви, за допомогою цитат з Володимира Сосюри, запевняєте її, що для неї ви можете дістати з неба зірку, кинутися з кручі в Дніпро і навіть полаятися зі своїм заводом.

І раптом вас зупиняє темна постать і хрипко починає доводити, що чорти вас не візьмуть, коли завтра ви купите собі і вашій дамі друге пальто.

Що ви робитимете, коли ви не спортсмен?

Вам доведеться втішатись тільки тим, що ваше прізвище буде завтра надруковане в газеті у відділі пригод і злочинів.

Зовсім інша річ, коли ви – фізкультурник.

Тоді ви граціозним жестом хапаєте руку вашої улюбленої, палко притискуєте до губ і, пригадавши головні правила бігу на далеку відстань, швидко стрибаєте убік і зникаєте у темі. Ви, разом зі своїм пальтом, врятовані. Ваша улюблена буде зачарована вашою силою і витривалістю.

Вивчайте ж, товариші, біг на далеку відстань і стрибки на місці.

2

У вашої жінки з дружиною Нікчеменка і мадам Дрюк спільна кухня.

Одного прекрасного ранку ваша жінка хоче приготувати сніданок і помічає, що мадам Дрюк у змові з цією мокрою куркою Нікчеменихюю вдруге зламали вашу голку від примуса.

Коли ваша жінка фізкультурниця, коли вона добре натренована у киданні диска, ядра, – вона моментально хапає сковорідку (диск), прицілюється в голову мадам Дрюк – і акт справедливості відбувається негайно.

Ваша сімейна честь, ваше щастя і добробут – відновлені.

Жінко! У фізкультурній справі ти повинна стати поруч з мужчиною.

3

Величезне значіння має вміння плавати.

Уявіть собі, що, купаючись у ванні, ви захопилися природою і відплили далеко від берега.

Що буде, коли ви погано плаваєте, а до того ж ще не знаєте правил дихання? Вам загрожує небезпека назавше розпрощатися з життям.

Коли ж ви добрий плавець, ви лягаєте на спину, робите кілька сильних рухів руками – і ви вже виходите на берег під гучні оплески родичів та знайомих...

Або такий випадок.

Ви їдете пароплавом з Одеси до Бомбея. Серед Індійського океану шторм. Катастрофа. Пароплав гине. Люди потопують.

А ви, мов нічого не було, скидаєте піджак, стрибаєте у воду і, хитро посміхаючись, спокійно пливете на спині до острова Цейлону. Там ви переодягаєтесь і повертаєтесь суходолом до Одеси.

Хто вас врятував?

Вміння плавати врятувало вас, товаришу.

4

Ви – молода дівчина.

Ви палаєте бажанням з'єднати своє життя з особою протилежного вам полу. Просто кажучи, ви хочете заміж.

Знайомі молоді люди не цілком поділяють ваше бажання,

Де вихід? Хто вам допоможе?

Та спорт же, спорт вам допоможе, шановна товаришко! Вчіться стріляти. І з рушниці, і очима. Найголовніше – очима.

Стрільба – найкорисніша галузь спорту.

Я міг би навести сотні прикладів про користь спорту в повсякденному житті, але навряд чи треба дорослим людям доводити, що два по два – чотири.

Вас не пускають до театру по трамвайному квитку.

Чи знаєте ви бокс? Коли знаєте, вважайте, що ви вже пройшли.

Ви ще, здається, вмієте робити гімнастичні вправи на кобилі?

То вам уже не страшно, коли автомобіль помилково наїде на вашого візника і ви, зробивши сальто-мортале, випадково переміститеся з вашого сидіння на спину кобили.

Ні вправи на кобилі, ні верхова їзда – для вас не новина. Ви натягаєте віжки, легенько стьобаєте кобилу стеком і, знявши капелюха, ввічливо питаєте міліціонера, що вже стоїть біля вас із книжечкою:

– А скажіть, будь ласка, як мені проїхати на Римарську, 22?

Навіть тут, у цім незвичнім стані, ви матимете такий гордий та незалежний вигляд, що перехожі закам'яніють від захоплення.

Моєму приятелеві, газетному співробітникові, лижний спорт одного разу буквально врятував життя.

Сергій збирався їхати до Ленінграда. Він завчасно купив собі квитка і не поїхав того вечора тільки через те, що з ним трапилась маленька неприємність: він на лижах переламав собі руку.

І що ж ви думаєте? Поїзд, що ним Сергій мав їхати, зійшов з рейок, багато людських жертв... а Серьожа в цей час – живий і здоровий – спокійно кричав під ножом хірурга.

Так лижний спорт урятував життя людині.

Я скінчив.

(*"Червоний перець, № 10, 1928 р."*)